

Mededelingen inzake het Boswezen, de Houtvoorziening en de Jacht

VERMOGENSBELASTING VAN NATUURSCHOONWET- LANDGOEDEREN

[95]

Terstond nadat in december 1958 een wetsontwerp op de vermogensbelasting werd ingediend beraadde het Bosschap zich omtrent de consequenties, die hieruit voor de bezitters van NSW-landgoederen zouden voortvloeien. Tevens werd bestudeerd of mogelijkheden aanwezig waren verlichting van belasting te verkrijgen voor deze landgoederen. Dit beraad resulteerde op 8 februari 1962 in de verzending van een request aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, waarin werd gepleit voor een vaststelling van de bestemmingswaarde van natuurschoonwetlandgoederen, waarbij rekening wordt gehouden met het rendement, terwijl voor opengestelde landgoederen werd gepleit voor algehele vrijstelling van vermogensbelasting.

Ook van de zijde van de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten en de Koninklijke Nederlandse Toeristenbond A.N.W.B. werd in een adres aan de Minister op een dergelijke voorziening aangedrongen. Na de verzending van het request vond van de zijde van het Bosschap veelvuldig contact met kamerleden plaats, teneinde dezen volledig in te lichten omtrent het belang van de in het request naar vorengebrachte verlangens.

Het was dan ook verheugend, dat tijdens de behandeling van het wetsontwerp op de Vermogensbelasting in de Tweede Kamer der Staten-Generaal op 2 juni 1964 een voor de Natuurschoonwetlandgoederen belangrijk amendement ingediend werd.

Het amendement beoogde voor de heffing van de Vermogensbelasting van Natuurschoonwetlandgoederen de zogenaamde bestemmingswaarde voor de helft in acht te doen nemen bij gesloten landgoederen en voor een kwart bij opengestelde landgoederen. Het amendement vond algemene bijval, waarbij dient te worden opgemerkt, dat door de kamerleden die het woord voerden werd gesteld, dat de in het amendement vervatte regeling nog niet ver genoeg gaat, gezien de grote moeilijkheden waarmede de landgoederen te kampen hebben. In afwachting echter van de uitslag van het onderzoek, dat door de interdepartementale commissie, die door de Staatssecretarissen van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en Financiën is ingesteld ter bestudering van de vraagstukken rond de Natuurschoonwet, namen deze kamerleden genoegen met deze regeling. Zij wilden de regeling echter zien als een tijdelijke.

De Regering deelde bij monde van de Staatssecretaris van Financiën mede, dat zij begrip had voor de geuite verlangens en verklaarde zich bereid het amendement over te nemen, indien de Kamer in zou stemmen met een wijziging in dier voege, dat voor gesloten landgoederen de bestemmingswaarde niet voor de helft maar voor twee-derde gedeelte in aanmerking zou

worden genomen. Op die wijze zou een grotere premie op de openstelling worden gecreëerd, zodat het voor de eigenaar aantrekkelijker zou worden het landgoed voor het publiek open te stellen.

De Kamer wijzigde het amendement conform het voorstel van de Staatssecretaris, waarna de Regering het overnam.

De nieuwe regeling, die per 1 januari 1965 in werking treedt, impliceert, dat gesloten Natuurschoonwetlandgoederen zullen worden belast over twee derde gedeelte van de bestemmingswaarde (momenteel over de gehele bestemmingswaarde) terwijl opengestelde Natuurschoonwetlandgoederen over een vierde gedeelte van de bestemmingswaarde zullen worden belast (momenteel over de halve bestemmingswaarde). De bestemmingswaarde van een landgoed is de waarde bepaald met inachtneming van een onderstelde verplichting om die goederen gedurende 25 jaar als zodanig in stand te houden en geen opgaand hout te vellen anders dan volgens de regelen van normaal bosbeheer noodzakelijk of gebruikelijk is.

Hieronder volgt een overzicht van de nieuwe regeling:

Verkoopwaarde	Bestemmingswaarde (landgoed 25 j. als zodanig in stand houden	Voor de vermogensbelasting wordt in aanmerking genomen:	
		$\frac{2}{3}$ van de be- stemmings- waarde bij gesloten landgoed	$\frac{1}{4}$ van de be- stemmings- waarde bij opengesteld landgoed
100%	80% v. d. verkoopw.	53%	20 %
100%	70% v. d. verkoopw.	47%	17½%
100%	60% v. d. verkoopw.	40%	15 %

Een voorbeeld ter verduidelijking:

Een Natuurschoonwetlandgoed met een verkoopwaarde van f 900.000 en een bestemmingswaarde van bijvoorbeeld f 600.000, wordt indien het gesloten is voor het publiek belast over $\frac{2}{3}$ van de bestemmingswaarde van f 600.000 dit is over f 400.000. De vermogensbelasting bedraagt dan 5% van f 400.000 = f 2.000. Volgens het huidige stelsel zou 5% vermogensbelasting over de gehele bestemmingswaarde van f 600.000 verschuldigd zijn, ofwel f 3.000.

Indien het landgoed opengesteld is, zal de vermogensbelasting worden geheven over $\frac{1}{4}$ van de bestemmingswaarde van f 600.000, dit is over f 150.000. De vermogensbelasting beloopt dan 5% van f 150.000 = f 750. Volgens het huidige stelsel zou 5% van f 300.000 = f 1.500 verschuldigd zijn.

De nieuwe regeling betekent een jaarlijks wederkerende verlichting die zich als volgt laat becijferen: Uitgaande van een waarde van f 4.000 per ha en een bestemmingswaarde van f 2.800 (70% van f 4.000) per ha, bedraagt het voordeel:

a. voor gesloten landgoederen per ha per jaar:		
belasting volgens bestaande regeling 5% van f 2.800	=	f 14,00
belasting volgens nieuwe regeling 5% van $\frac{2}{3}$ van f 2.800	=	f 9,33
		<hr/>
voordeel		f 4,67

- b. voor opengestelde landgoederen per ha per jaar:
 belasting volgens bestaande regeling 5‰ van $\frac{1}{2}$ van f 2.800 = f 7,00
 belasting volgens nieuwe regeling 5‰ van $\frac{1}{4}$ van f 2.800 = f 3,50

voordeel f 3,50

Dat de verlichting van lasten in de onderhavige regeling voor de voor het publiek gesloten landgoederen groter is dan voor de opengestelde, houdt verband met het feit, dat de tot stand gekomen regeling slechts als een tijdelijke is bedoeld.

De Tweede Kamer — zowel de regeringspartijen als de oppositie — wenste verdergaande verlichtingen dan thans tot stand zijn gekomen. In de kamerstukken is ook uitdrukkelijk de op nihil stelling voor opengestelde landgoederen genoemd. Daarop was, zoals werd vermeld, zowel door de A.N.W.B. en de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in hun adres als door het Bosschap in zijn request aan de Kamer aangedrongen. Door het amendement, zij het in iets gewijzigde vorm, over te nemen heeft de Staatssecretaris van Financiën getoond, dat ook hem het behoud van natuurschoon en recreatiemogelijkheden ter harte gaan.

Bij de behandeling van een ander amendement heeft de Staatssecretaris overigens betoogd, dat er in andere landen slechts bij uitzondering een Vermogensbelasting bestaat en dat hij de vermogensbelasting persoonlijk te hoog vindt.

De heer Kieft, de eerste ondergetekende van het amendement, vestigde er tijdens de behandeling in de Tweede Kamer nog de aandacht op, dat diverse inspecteurs van belastingen, de laatste tijd de neiging hebben de „verkoopwaarde” hoog te stellen. De heer Kieft stelde, dat de oorzaak hiervan gelegen is in de aankoop van landgoederen tegen economisch niet verantwoorde prijzen door maatschappijen, die deze gaan gebruiken als vakantieoord voor hun personeel en door stichtingen tot behoud van natuurschoon, daartoe in staat gesteld door overheidssubsidies, zonder bij de bepaling van de koop-prijs met de rentabiliteit van die landgoederen rekening te houden.

Voorts vestigde deze afgevaardigde de aandacht erop, dat bij diverse inspecteurs de neiging bestaat de „bestemmingswaarde” op te schroeven boven het thans als gemiddeld geldende niveau van 70% van de verkoopwaarde. Derhalve vroeg deze afgevaardigde de Staatssecretaris een aanschrijving te richten tot de belastinginspecteurs om aan de ene kant de verkoopwaarde niet te hoog te nemen en in deze een soepel standpunt in te nemen en aan de andere kant de bestemmingswaarde niet hoger te stellen dan op gemiddeld 70% van de verkoopwaarde.

De Staatssecretaris antwoordde, dat de inspecteurs steeds soepel optreden, overigens verklaarde hij zich bereid daarop toe te zien. Een aanschrijving oordeelde hij echter niet nodig, omdat in bepaalde gevallen vaststelling van de bestemmingswaarde op een hoger percentage dan 70% van de verkoopwaarde gerechtvaardigd kan zijn.

Gezien de wens van de Kamer om het percentage van de bestemmingswaarde niet omhoog te brengen en het antwoord van de Staatssecretaris, dat de inspecteurs van de belastingen altijd soepel zijn en dat hij zeker, wanneer het tegendeel blijkt, daarop de vinger zal leggen, is het van belang, dat — indien de inspecteur de bestemmingswaarde omhoog wil brengen bij-

voorbeeld van 70% op 80% — de betrokken eigenaren contact opnemen met hun organisaties en deskundigen inschakelen.

De heer Kieft zeide in de Tweede Kamer letterlijk: „Iedere regeling op dit gebied zal worden gefrustreerd, wanneer de verkoopwaarde of wanneer de bestemmingswaarde ook door de inspecteurs van de belastingen zou worden opgeschroefd”.

Het Bosschap dat reeds in zijn request van 8 februari 1962 aandrang op verruiming van de fiscale faciliteiten voor Natuurschoonwetlandgoederen is verheugd over deze voorlopige regeling, die weliswaar minder ver gaat dan de regeling, die het Bosschap destijds bepleitte, doch die toch reeds enige verlichting brengt.

Het Bosschap blijft echter van mening, dat toekenning van verdergaande faciliteiten op het gebied van de vermogensbelasting alsmede van de successiebelasting nodig is, en wel met name het op nihil stellen van genoemde belastingen voor opengestelde landgoederen.

Mededeling van het Bosschap

HET ZESDE WERELDBOSBOUWCONGRES IN 1966

Van 6 tot 18 juni 1966 — de zesde dag van de zesde maand van '66 — zal het zesde wereldbosbouwcongres worden gehouden in Madrid, onder de bescherming van de Spaanse regering, uitgaande van de F.A.O. Er vóór en erna zullen excursies worden georganiseerd. De gehele organisatie staat onder leiding van de directeur-generaal van het Spaanse Staatsbosbeheer, D. Salvador Sanchez Herrera.

Het algemeen motief is dit keer „de plaats van de bosbouw in een zich wijzigende wereldeconomie”. De vorige congressen werden gehouden in 1926 te Rome, in 1936 te Boedapest, in 1949 te Helsinki, in 1954 te Dehra Dun en in 1960 te Seattle.

OPENING EN SLUITING VAN DE JACHT VOOR ONBEPAALEN TIJD

De Minister van Landbouw en Visserij, gelet op artikel 20, tweede lid, van de Jachtwet (Stb. 1954.523); De Jachtraad gehoord; besluit:

Artikel 1.

In het gehele Rijk is de jacht op de hieronder vermelde wildsoorten geopend gedurende de daarnaast vermelde tijdvakken.

Kleinwild.

- patrijzen van 1 september tot en met 31 december daaraanvolgend;
- fazantehanen van 15 oktober tot en met 31 januari daaraanvolgend;
- fazantehennen van 15 oktober tot en met 31 december daaraanvolgend;
- houtsnippen van 15 oktober tot en met 31 januari daaraanvolgend;
- hazen van 15 oktober tot en met 31 december daaraanvolgend;
- holenduiven van 15 juli tot en met 31 januari daaraanvolgend;

Waterwild.

- alle soorten ganzen, behalve brand-, rot- en Canadaganzen van 1 september tot en met 31 januari daaraanvolgend;
- wilde eenden (*Anas platyrhynchos*) van 24 juli tot en met 31 januari daaraanvolgend;
- slobeenden en talingen van 18 augustus tot en met 31 januari daaraanvolgend;
- alle overige soorten eenden, behalve eidereenden, bergenden, krooneenden, zwarte zeeëenden, bruine- of grote zeeëenden, gebilde zeeëenden, zaagbekken (waaronder de nonnetjes) en ijseenden van 1 september tot en met 31 januari daaraanvolgend;
- watersnippen, poelsnippen en bokjes van 18 augustus tot en met 31 januari daaraanvolgend;
- goudplevieren van 1 november tot en met 31 december daaraanvolgend;
- meerkoeten van 18 augustus tot en met 31 januari daaraanvolgend;

Artikel 2.

In afwijking van het in artikel 1 bepaalde, is:

- A. de jacht op goudplevieren door middel van netten, waarvan het gebruik is geoorloofd, slechts in de provincies Groningen, Friesland, Drenthe en Noord Holland geopend en wel van 1 november tot en met 31 december daaraanvolgend;
- B. de jacht op alle soorten ganzen door middel van netten niet geopend;
- C. de jacht door middel van eendenkooien slechts geopend op:
  - wilde eenden (*Anas platyrhynchos*) en wel van 24 juli tot en met 13 februari daaraanvolgend;
  - slobeenden en wintertalingen en wel van 18 augustus tot en met 31 januari daaraanvolgend;
  - smienten, pijlstaarten en zomertalingen en wel van 1 september tot en met 31 januari daaraanvolgend.

Artikel 3.

Deze beschikking zal worden bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant en treedt in werking met ingang van de dag, volgende op die van haar publikatie.

's-Gravenhage, 3 juli 1964.
De Minister van Landbouw en Visserij,
(w.g.) B. W. Biesheuvel.
